

Yazar: Ramazan YILMAZ

Ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanmak

 Ayetleri bilinçli kullanmanın ilk basamağı kibinin, söyleyip yazdırıyor ayetleri her halükârda öncelikle kendi nefsinde yapaması, daha sonra başkalarına anlatmasıdır. Risalet önderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları kendileri kabul edip yapamadan insanlara Tevhid dersi vermeye kalkýmamýlardır.

 Gümümümlümülmüzde başkalarına Tevhid dersi veren bazı kimseler, söyedikleri Tevhidi esasları kendilerinden ne istediğini düþümünlünmenden sloganдан öteye gitmeyen ifadelerle Tevhidi esaslarla ilgili ayetleri kullanmaktadır. Kur'an bunları þouml;yle tarif etmektedir.

 “Ve Kur'an'ı, insanlara okuman içindilim bölümle ayırdık; kalıcı olmasının onu indirdikçedile indirdik. De ki: ‘Ona iman edin yahut iman etmeyin; þumesiz, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduðu zaman çeneleri üzerine secdeye kapanýrlar.’ Ve derler ki: ‘Rabbimiz yuuml;cedir, gerçedilekten Rabbimizin vaadi gerçedilekleþmip oldu.’ Ve aðlayarak çeneleri üzerine kapanýrlar ve onların derin saygınlý artýrýr.” (Ýsra, 106-109)

 “Ýpte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiði nebilerden, Âdem ve Nuh ile beraber (gemide) tabídýklarımız soyundan, Ýbrahim ve Ýsrail (Yakup) soyundan, hidayet verdiðimiz ve seccedileðimiz kimselerdir. Onlara, Rahman'ın ayetleri okunduðu zaman aðlayarak secdeye kapanýrlardır. Nihayet ardýndan onlardan sonra yerlerine gelenler, salatý zayı ettiler, behvetlerine tabi oldular; bu yuzeden onlar, yakýnda azgýnlýklarının karþýlýðýný alacaklardır. (Meryem, 58-59)

 Bu buyruklar gereði ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanma konusunda

Rab’lerine ger’ekten iman edenler olduktan duyarlý ve hassas olmalıdırlar. Yine Allah (cc) bu konuda iman edenleri bir’ok ayette, olur olmaz şeklinde ayetleri kullanmamalarý konusunda uyarmaktadýr.

 Vahyi esaslarý, hayatýnýn merkezine almayanlarýn, vahiyle insanlara öđüt vermesinin ne denli ikiyüzlülük olduðunu bildiren yüce Allah (cc), aksine hareketin Kendi yanýnda büyük bir gazap ve nefret olduðunu bildirmektedir.

 “Ey iman edenler, ni’cedil;in yapmayacaðýnýz þeyi söylüyorsunuz; yapmayacaðýnýz þeyi söyilemek, elbette Allah katýnda büyük bir nefrettir!” (Saf, 2-3)

 Baþkalarýna Tevhid dersleri verip yapadýklarý hayatý, çevrelerinde cereyan eden olay ve olgularý, Tevhidi ilkeler doðrultusunda deðerlendirmeyenler, ancak kendilerini aldatýyorlar da farkýnda deðiller. Bu ayetlerle yapýlan uyarýný hemen akabindeki ayette Mü’minlerin kenetleþmelerinden, Allah yolunda mücadele etmelerinden, savabmalarýndan söz edilmektedir.

 Oturduklarý yerden gizlenmiþ bir halde Kur’’an’daki ayetlerin, nerede nasýl kullanýldýðý bilmeden, karþı olduklarý kibilere adeta bir silah gibi kullananlar, elbette Saf suresi 2 ve 3. ayetlerin kapsamýna girmektedirler.

 Ayetler, -týpký rasuller gibi- bildirilen þartlar hasýl olduðunda uygulanýr

 Ayetlerin tümü, belli þartlarý içerisinde barýndýrmaktadýr, bu þartlar hasýl olduðunda ayetler doðal olarak kullanýlýr. Örneðin had cezalarýnýn uygulanmasý, savab hukuku ve benzeri konulardaki ayetler, ancak Yslâm Devleti’nin uygulayacaðý hükümelerdir.

 þartlarý hasýl olmadan ayetleri baþkalarýna söyleyip onu bir tehdit aracý olarak kullanmak, kibiye Rabb’i indinde büyük bir sorumluluk yükler. Yslâm Devleti’nin, devlet olarak uygulayacaðý hüküm içerikli bazý ayetleri alýp sokak serserileri edasýyla saða sola tehditkâr bir tavýrla yazanlar,

Rab'lerine hesaplarýný veremeyeceklerdir.
Günümüzde bazý kibilerce kullanýlan ayetlerden birkaçının
birkaçının nek.

 “Püphesiz Allah ve Rasulü’yle savaþan ve yeryüzünde fesat çýkarmaya çalýþan kimselerin cezasý, öldürülmeleri yahut asýlmalarý yahut elliñinin ve ayaklarýnýn çaprazlama kesilmesi yahut o yerden sürülmeleridir. Bu, onlar için dünyada bir abaðýlama ve ahirette onlar için büyük bir azap vardýr.” (Maide, 33)

 Bu ve benzeri ayetleri öne çýkararak kullananlar, asýl itibarý ile ayetleri kullanarak kendi hevalarýný tatmin etmeye çalýþmaktadýrlar. Bunlar, Ýslâm Devleti’nin tasarrufunda olan harp esirleri konusunda kibilerin ileri geri konuþmaktadýrlar. Bunlara bir önek verilirse, cariye ye kölilik konusu, geçmiþ toplumlarda bir harp kuralý idi, Ýslâm, bu adeti kaldýrmýþ ilahi bir nizam olarak tüm toplumlara önek olmuþtur.

 Maide, 33 ve benzeri ayetler birkaç önlüdüpünüldüðünde zaten konunun þahsî bir tespit olamayacaðýný ortaya koymaktadýr. Bu tür ayetleri kendilerine kalkan yapýp bunlarla saða sola saldýranlar, öncelikle ayetlerin içeriklerini düpünmelidirler. Örneðin Maide, 33. ayeti.

 - Ayette belirtilen Allah ve Rasulü'ne karþý bu savaþ fiili mi, söylem mi, fikri mi?

 -
Yeryüzde kurulu düzenden kasýt, herhangi bir devlet düzeni mi, Ýslâmi bir devlet düzeni mi -ki ayette kastedilen Ýslâmi bir devlet düzenidir- o hâde bu ayetin Ýslâmi devlet düzeni kurulmadan kullanýlmasý kïþiyi nasýl bir sorumluluk altýna soktuðu düpünülmelidir.

 - Ýslâmi Devlet olmadan kibilerle ilgili ceza nasýl uygulanacaktýr ki, þabka ayetlerde cezalarýn infazýnýn insanlarýn þahit olacaklarý açýk bir yerde yapýlmasý emrediliyor.

 - Kiþinin,

suçlu olup olmadýðýný kim tespit edip hüküm verecek ki, ayetteki cezalarýn hangisine çarpýlacaðýný belirlesin, sürgüne kim kimi nereden sürecek!

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; - Ahzab, 21. ve Rasul (as)'a itaat ayetlerini, keyiflerince kullananlar için ne ifade ediyor, yüce Allah’ýn, rasulleri örnek vermesindeki hikmet net anlaþýlmalýdýr.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Diðer yandan Tevbe suresında mübriklerle ilgili ayetlerin uygulanmasý nasýl ve kimin tarafýndan yapýlacaktýr. Maide, 33. ayetini olur olmaz kullananlar, Tevbe süresi, giriþ ayetlerinin gereðini nasýl yapacaklar. Rabb’imiz bu konuda kibileri ölçülü olmaya davet ediyor.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; “Ýpte siz öylesiniz; sizin bilginiz olan þey hakkýnda tartýþtýnýz; fakat bilginiz olmayan þey hakkýnda neden tartýþýyorsunuz! Allah bilir, siz bilmezsiniz.” (Al-i Ymran, 66)

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; O halde kibiler, aðýzlaryna geldiði gibi konuþmamalý, söyledikleri ayetlerin kendilerini Rab’leri indinde sorumluluk altýna soktuðunu bilmelidirler. Aksi halde yüce Allah’ýn, insanlarý Kitaptan sorgulayýp Rasul (as)’ý þahit gösterdiðinde kendilerini savunamayacaklardýr.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Diðer bir istismar konusu da cariye ve kölelik konusudur; bazý kimseler, Ýslâm’ý ve Ýslâm’ýn harp hukukunu bilmeden saðda solda cariye ve kölelik konusunu adeta zorla Ýslâm’ýn bir rüknü imiþ gibi anlatmaktadırlar. Ýslâm, insan onurunu rencide eden ve o dönemde genel geçer bir harp kuralý olan kölelik ve cariyeliði kaldýrmýþ, savaþ esirleri ifadesini kullanmýþtýr.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; “Bir Nebi’ye, yeryüzünde güçleninceye kadar, onun esirlerinin olmasý mümkün deðildir; siz, dünyada geniþlik istiyorsunuz, Allah ise ahireti istiyor. Allah üstündür, hakimdir.” (Enfal, 67)

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Ýslâm, esirlere eza cefa etmeyi deðil iyilikle muameleyi öngörür ve esirlere iyi davranışları över.

Bir devlet nizamýnýn uygulayacaðý ayetleri, külhanbeyi bir eda ile insanlara karþý bir tehdit olarak yazanlar, -bunu hangi gaye ile yaparsa yapsýnlar- Kur’ani esaslara ve Yslâm’a büyük bir zarar vermektedirler. Hiçbir Rasul, devlet nizamý haline gelmeden insanlarý asýp kesmekle tehdit etmemib, onlarý yalnýzca yüce Allah’ýn azabý ile korkutmuþ insanlarý yüce Allah’ýn rahmet sýfatýna davet etmiblerdir.

“İlemler için rahmetten başka (bir sebeple) seni
şundermedik.” (Enbiya, 107)

 Yüce Allah (cc), rahmetini öncelemiþ ve rasullerini rahmet elçileri olarak göndermiþtir. Bu nedenle tüm rasuller, insanlarý öncelikle yüce Allah’ýn rahmetine davet etmiblerdir.

 Ayetlerin asýl
anlamlarýný bilmeden kullanmak Kur'an'a,
Ýslâm'a zarar vermektr

 Ayetleri, olur
olmaz þekilde rastgele kullanmak, her þeyden önce Yslâmi
esaslara zarar vermek, Yslâm’ýn anlabýlmamasýý
zorlabþýrmaktýr ki bu, yüce Allah (cc) indinde kibiye
büyük bir sorumluluk yükler.

 Ýkincisi, ister bilinçli, ister bilinçsiz yapýlsýn, Kur'an'ýn, insanlar tarafýndan anlaþýlmásýna engel olmaktýr ki, bunu yapan kimsenin durumu, Mekke müþriklerinin Kur'an’ýn önünde gürültü koparmalarýndan farksýzdýr.

Üçüncüsü, Rasul’ün
örnekliðini veren ayetlerin görmezden gelinmesine ve onlara
sýrt dönülmesine neden olur ki, gerçekten iman eden,
her aklý babýnda olan kibi, bunun ne demek olduðunu iyi bilir.

ve Mü’minlerin yolundan b&abkaszna uyarsa, onu
döndüðü yola yöneltiriz ve cehenneme sokarýz;
ne kötü bir dönübtür!” (Nisa, 115)

Dördüncüsü, ayetleri olur olmaz kullananlar,
bilgisizce hareket ettiklerinden beytana uymublardýr.

“Yınsanlardan kimi, Allah hakkýnda ilmi olmaksýzýn tartýþýr ve
her azgýn beytana tabi olur.” (Hac, 3)

 Yüce Allah (cc), Kendisi hakkýnda bilgisizce konuþmanýn þeytandan olduðunu, bilgisizce konuþanlarýn, þeytana tabi olduklarýný bildirmiþ, Mü’minleri bundan sakýndýrmýþtýr.

Mü’minler, söyleyip yaptýklarýndan Rab’leri
indinde hesaba çekileceklerine iman eden, her söz ve
fiillerinden sorumlu olduklarý bilincinde olan, bu nedenle de söz ve
fiillerini, iman ettikleri Kur’ani hükümle re göre
ifade edip yapan kimselerdir.

Mü’minler, hesap gününde
Kur’an’dan hesaba çekildiklerinde yalancý duruma
düpmemek için söyleyip yaptýklarýný Kur’anı
hükümlere göre yapmalý, yazdýklarý ayetlerin
anlamýný ve kullanýlmamasý gereken yeri bilerek yerli yerince
kullanmalýdýrlar.

Ayetlerin asýl manalarýný bilmeden söylemek, kelimelerin yerlerini deðiþtirmek qibidir

 Yüce Allah (cc) iman edenlerden, öyleyip yapýklarý konusunda delil isterken bu, kullanýlan ayetlerin mutlaka asýl anlamlarýna uygun kullanýlmasy içindir. Bir ayeti, -ne anlama geldiði bilinmeden- olur olmaz bir konu için kullanmak delile dayalý konuþmak deðil tam aksine kibiye, büyük bir sorumluluk yükleyecektir. Çünkü böyle bir tavýr, kelimeleri yerlerinden kaydýrarak ayetlerin anlamlarýný yanlýp kullanmak gibi suçtur.

“Sözlerini bozmalarý sebebiyle onlarý lanetledik ve

kalplerini katý yaptý; Kelimeleri, tahrif edip yazdýlar, kendisiyle
öüt verilen þeyden pay almadýlar ve unuttular. Onlardan
peki azý hariç, onlaryn hainliklerine daima muttali olursun, sen
aldýrýþ etme; bu yüzden onlardan vazgeç ve
yüzçevir, þüphesiz Allah, güzel davrananlarý
sever.” (Maide, 13)

 Yüce Allah (cc),
herhangi bir konuda olsun, Kendi hakkýnda ya da dini bir konuda olsun,
bilgisizce konuþulmamasýý bildirmiþ herkesin ancak bildiði konuda
konuþmasýý istemibitir.

 Yüce Allah (cc) ya da O’nuñ dini hakkýnda hiçcедil; bir delile dayanmadan ayetlerin asýl anlamlarýн bilmeden konupmak, insaný saðdan yanabarak saptýrmak isteyen azgýn þeytana tabi kýlar. Þeytana tabi olanlarýн ise pibmanlýðýn fayda vermediði o hesap

gümde yeri, acýklý bir azabý tatmak üzere ancak cehennemdir.

“Bugün ayrılmýn ey gümnah! Ey demoðullarý, size ahit vermedim mi þeytana itaat etmeyin diye; þeþesiz o, sizin için apaþýk bir dumanýr.” (Yasin, 59-60)

Ayetler, típký ilaþedil; gibidirler

Ayetler, típký ilaþedil;lar gibidir; ilaþedil;lar yanýþ kullanýldýnda insanlara nasýl ki bir fayda saðlamýyor ve tam aksine daha kouml;tuuml; fiziksel ve ruhsal hastalýklara neden oluyorsa, ayný þekilde ayetler de yanýþ kullanýldýnda insaný, Rabb’ine karþý sorumluluk altýna sokmakta, onun þirk ve kuumlfre girmesine neden olmaktadır.

Hangi niyetle olursa olsun, ayetlerin arka planýý ve vermek istediði mesajý anlamadan herhangi bir konu ya da durum içindé kullanmak bilinþedil;li ya da bilinþedil;siz yuuml;ce Allah’ýn ðerine iftira atmaktýr. Çünkuuml; yuuml;ce Allah’ýn o ayet ya da ayetlerle öyle murat ettiðini iddia etmektir ki bu, çok buuml;yuuml;k bir sorumluluktur.

“Allah'a yalan uyduran kimseden daha zalim kimdir! Ýpte onlar, Rab’lerine arz edilirler, þahitler derler ki: ‘Ýpte bunlar, Rab’lerine karþý yalan sþouml;yleyen kimselerdir.’ Ýyi bilin ki Allah'ýn laneti zalmaların üzerinedir.” (Hud, 18)

Ayetlerin, asýl anlamlarýndan farký olarak kullanýlmamasýna ve þeytana tabi olunmasýna bir örnek, kibilerin yuuml;ce Allah’ýn rahmet sahibi olubunu bildiren ayetleri yanýþ kullanmalarýdýr. Yuuml;ce Allah (cc), kullarýna karþý elbette rahmet sahibi ve onlara merhamet edicidir. O, hangi konu ve durumda kullarýna merhamet edecekini çok aþcedil;ýk bir þekilde bildirmiþtir.

Yuuml;ce Allah’ýn rahmet sýfatýny, O’nu bildirdiði amacýn dýþýnda hevalarýna gouml;re kullananlar, O’nu rahmetine deðil gazabýna uðrayacaklar, cennet muuml;kacirc;fatýna deðil cehennem azabýna gideceklerdir.

 “De ki:
‘Ey nefislerine karþý abyý giden kollarým, Allah’ýn
rahmetinden umut kesmeyin, muhakkak ki Allah, bütün
günahlarý baðýþlar; þüphesiz O, baðýþlayan, merhamet
edendir. Rabb’inizde size dönün, O’na teslim olun,
size azap gelmeden önce, sonra size yardým edilmez.
Rabb’inizden size indirilenin en güzeline uyun; ansýzýn ve
hiç farkýna varmadan azap size gelmeden önce.”
(Zümer, 53-55)

 Yüce
Allah (cc), kollarýna merhamet etmeyi ancak onlarýn,
günahlarýndan vazgeçjip tevbe etmeleri, Kur’ani
esaslar doðrultusunda bir yaþantý içerisine girmeleri þartýna
baðlamýþ, ancak bu durumda tevbe edenin bütün
günahlarýný baðýþlayacaðýný bildirmiþtir.

 “Kim
tevbe eder ve salih amel iblerse, ipte gerçekten o, Allah’a
tevbe etmiþ, tevbesi kabul edilmüptir.” (Furkan, 71)

 Kendilerine
Hak ulaþtýðý anda tevbe etmeyip tevbe etmeyi sonraya býrakanlar,
tevbe etmemiþ kimseler olarak kâfirler gibi olacaklardýr.

 “Kötülükler yapýþ kendilerine ölüm
geldiðinde nihayet: ‘Ben, gerçekten þimdi tevbe
ettim’ diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbeleri
geçerli deðildir, ipte onlar için acý bir azap
hazýrlamýþýzdýr!” (Nisa, 18)

 Yüce
Allah’ýn, kollarýna hangi durumlarda merhamet edecekini
bilmeden O’nun rahmet sýfatýný olur olmaz kullananlar, þeytana
tabi olmuþ kimseler olarak acýklý azabý tadacaklardýr. Bu, hangi
konuda olursa olsun, ayetleri asýl anlamlarý dýþýnda kullanan herkes
için geçerlidir.

 Yüce
Allah’ýn affetmesi, kulun tevbe etmesine baðlýdýr

 Yüce
Allah (cc), kollarýna karþý af ve maðfiretinin hangi durumlarda
sözkonusu olacaðýný, ancak buna göre hareket edilmesi
halinde kollarýný baðýþlayacaðýný bildirmiþ, bu bildirilenler dýþýnda
Kendisinin rahmetini istismar aracý olarak kullananlarý uyarmýþ, bunun

beytandan olduðunu apaçýk bir þekilde haber vermiþtir.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; “Ey insanlar, muhakkak ki Allah’ýn vaadi gerçektir; o halde sakýn dünya hayatý sizi aldatmasýn ve o aldatýcý, sizi Allah ile aldatmasýn.” (Fatýr, 5)

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Birçok kibi, zulme uðrayan, bazý sorunlarla karþýlaþan insanlara, sabrý tavsiye eder, onlara zulmeden kibileri baðýþlayýp affetmelerini tavsiye ederek o konu ile ilgili ayetleri okurlar. Oysa bu, doðru olmayan bir istektir. çünküce Allah (cc), merhamet sahibi ve O’nun merhameti, gökleri ve yeri kapladýðý halde günah iþleyen kollarýný, ancak günah iþlemekten vazgeçerek kendilerini ýslah edip tevbe etmeleri halinde baðýþlayacaðýný bildirmiþtir.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; “Tevbe edenler, ýslah edenler ve Allah’a sýðýnanlar ve Allah için dinlerine ihlaslý olanlar müstesna, ibte onlar, Mü’minlerle beraberdirler; yakýnda Allah, Mü’minlere çok büyük bir mükâfat verecektir.” (Nisa, 146)

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Yüce Allah (cc), gökleri ve yeri kaplayan geniþ ve büyük rahmetine raðmen kollarýný affetmeyi, onlarýn tevbe etmeleri þartýna baðlamýþken Müslümanlarýn, kendilerine kötülük yapan kimseleri, onlar, özür dileyiþ kendilerini düzeltmeden affetmeleri elbette mümkün deðildir. Bu nedenle zulme uðrayan Müslümanlardan o kimseleri affetmeleri için bu konudaki ayetleri hatýrlatmalarý, ayetlerin mesajýný anlamamaktýr.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Yüce Allah (cc), hem Kendisinin kollarýna karþý hangi durumlarda nasýl muamele edecek, hem de gerek Tevhidi esaslarýn insanlara ulaptýrýlmäsýnda gerekse Müslümanlarýn, insanlara karþý tutum ve davranışýlarýný nasýl olmasý gerekiði konusunda ayetleri apaçýk bir þekilde bildirmiþ, rasullerinin hemen her konudaki davranışýlarýný örnek olarak vermiþtir.

&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Rab’lerine gerçekten iman eden ve O’nu razý etmeye çalýþan kimseler, mutlak anlamda Rab’lerinin belirlediði esaslara ve bildirdiði Rasul örneklerine uygun hareket etmekle mükelleftirler. Aksi halde söyleyip yaptýklarý,

ayetleri asýl anlamlarýna göre kullanmadýklarý için kendi  elliyle kendilerini büyük bir sorumluluk altýna sokacaklar ve belki de hesaplarýný veremeyecek duruma dübeceklerdir ki bu, maazallah büyük bir hüsrandýr.

 Müslümanlar, kullandýklarý ayetlerin öncelikler kendilerinden ne istedi inin bilincinde ve ayetler do rultusunda hareket etmeli, sonra ayetlerin belirledi i s ny rlar içerisinde kalarak insanlara ula t rmaya çal bmal d rlar. Bu, Risalet tarihinde Risalet önderlerinin ve onlar n izlerinde giden Tevhid erlerinin uyguladýklarý bir metottur. Onlar n yolunda gidenler, ancak onlar gibi yapmakla Rab’lerinin r zas n  kazanacaklar ve kurtulu a ereceklerdir in baAllah.

Bu k pe yaz s n n geldigi yer: Kurani M cahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu k pe yaz s n n adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yaziları&op=view_article&artid=274